

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πλουσιώταται εἰς εὐρήματα ἀπέβησαν αἱ ἐν Ἑρμιόνη διεξαχθεῖσαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Φιλαδέλφους.

Ἀνεκαλύφθησαν πλῆθος νέων θαυμασίων εὐρημάτων, ἀγγεῖα, σκύφοι, λήκυθοι, κύλικες μετὰ γραπτῶν παραστάσεων. Ἐπίσης πολλὰ ὠραῖα πλαγῶνες, ἐξ ὧν μία διπλάσια τοῦ φυσικοῦ μεγέθους καὶ μοναδικῆς διατηρήσεως, καὶ κάτοπτρα γαλκᾶ. Ἰδιαιτέρως ἐν ἐκ τούτων μετὰ ἀναγλύπτου Ἀφροδίτης ἐξόχου τέχνης εἶνε ἀληθὲς ἀριστοτέχνημα, ὅμοιον πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, δικσήμεου δὲ τεχνίτου.

*

Ἐν Ἀργοσολίῳ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Εὐάγγελιδου, ἀπεκαλύφθησαν πολλοὶ τάφοι τῆς Προμυκηναϊκῆς περιόδου. Τὰ κτερίσματα τῶν τάφων ἀνήκουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Προμυκηναϊκὴν περίοδον καὶ εἶνε σπουδαϊστάτης ἀρχαιολογικῆς σημασίας, μέλλοντα νὰ καθορίσουν καὶ διαφωτίσουν εὐρύτερον τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀρχαιοτάτων κατοίκων τῆς Κεφαλληνίας.

*

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν «Ἀρχαιολογικὴν Ἐπιθεώρησιν» τῶν Παρίσιων (Revue Archeologique) τεῦχος τελευταῖον, κρίσιν τοῦ κ. Σαλομὸν Ρενὰκ περὶ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος βιβλίου τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου «Θεσσαλικά Μνημεῖα» τεῦχος Α'.

Ὁ κ. Ρενὰκ ἐπαινῶν τὴν ἀξιολογωτάτην ἐργασίαν τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου, τὸν ὁποῖον ὀνομαζεῖ δημιουργὸν καὶ πλουτιστὴν τοῦ Ἀθανασακείου Μουσείου Βόλου, κατηγορεῖ καὶ αὐτὸν (ἀδίκως βεβαίως) καὶ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρίαν (δικαίως νομίζομεν), διότι ἐπὶ τρία σχεδὸν ἔτη ἀφίνει ἀδημοσίευτα τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα μνημεῖα τῶν Παγασῶν, τὰ ὁποῖα μὲ τόσον πόθον ἀναμένει ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ καλλιτεχνία.

Ἐπίσης ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Φέλλου ἐν τῇ «Ἀμερικανικῇ Ἐφημερίδι τῆς Ἀρχαιολογίας» (American Journal of Archaeology) διὰ μακρῶν ἐξαιρῶν τὴν σημασίαν τῶν ζωγραφῶν Παγασῶν ἐκφράζεται εἰρωνικῶς διὰ τὴν ἐλληνικὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν, διότι ἀφίνει ἀδημοσίευτα τοιαῦτα ἔργα σκεπτομένη ἴσως νὰ τὰ ἐκδώσῃ ὅταν πλέον δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἔχνος χρωμάτων ἐπὶ τῶν στηλῶν.

Νομίζομεν ὅτι εἶνε ἀρκετὰ ταῦτα ἵνα πείσωσι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν διὰ τοῦ εὐρόντος τὰ ἔργα ταῦτα ἐκδοσιν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ὕλκως ἔχει νὰ κερδίσῃ δεκάδας χιλιάδων φρ.

*

Ἀπὸ τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐπανελήφθησαν αἱ ἐν Περγάμῳ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Ἀρχ. σχολῆς ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαί, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δαίρ-πφελδ. Ἠρξισάν παραπλεύρως τοῦ Γυμνασίου τῶν Νέων, ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρας, ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου Γρυμᾶ ταπέ.

*

Ἐπανελήφθησαν αἱ ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνασκαφαί, αἱ ἐκτελούμεναι δαπάναις τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου κ. Μπρύνερ. Καὶ πέρυσιν ὁ ἴδιος εἶχε ἀνασκήψῃ, ἀνευρών τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος.

— Αἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀνασκαφαί ἐξακολουθοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Καββαδία. Μεταξὺ ἄλλων εὐρημάτων εἶνε καὶ τάφοι θολωτοί, ὡς καὶ σκελετοὶ προϊστορικῆς ἐποχῆς.

— Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία προσεκήρυξε διὰ τὴν 5 Ὀκτωβρίου διαγωνισμόν διὰ δύο θέσεις ἐπιμελητῶν τῶν Ἀρχαιοτήτων.

*

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία ἀπεφάσισε νὰ περιφράξῃ τὴν Κερατταλίαν πηγὴν, διότι αὕτη χρησιμεύει ὡς πλυντήριον τῶν χωρικῶν καὶ τόπος ποτίσματος τῶν ζώων! Οἱ χωρικοὶ ἀντέστησαν, καίτοι ἡ ἔταιρεία ἀνέλαβε νὰ διοχετεύσῃ ὀλίγον κατωτέρω τὸ ὕδωρ καὶ νὰ κατασκευάσῃ δεξαμενὴν καὶ πλυντήριον.

Ἐπίσης ἡ Ἐταιρεία ἀνέλαβε τὴν δαπάνην τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Μουσείου τῶν Δελφῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐπιμελεῖς τοῦ κ. Κ. Ἀρβαντινοῦ ἐξεδόθη τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Παν. Ἀρβαντινοῦ τὸ «Ἡπειρωτικὸν γλωσσάριον», οὗ τὴν δημοσίευσιν συνέστησεν ἡ ἀγωνόδικος ἐπιτροπὴ τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρίας. Ὁ αἰμυνητος Ἀρβαντινὸς ἡσχολήθη εἰς τὴν συγγραφὴν μελέτης περὶ Ἡπείρου, ἀφῆσας πολῦτιμον ὕλικὸν ἀνεκδοτον. Ἐν μέρει τῆς Περιγραφῆς τῆς Ἡπείρου εἶνε τὸ Γλωσσάριον. Περιέλαβε τὰς γνωστὰς Ἡπειρωτικὰς λέξεις, ὅσαι δὲν εἶνε ἀλλαχοῦ ἐν χρήσει, συλλεγείσας ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἡπειρωτικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐργασία αὕτη εἶνε ἀριστον βοθητικὸν διὰ τὸν μέλλοντα νὰ συγγράψῃ πλήρες λεξικὸν τῆς Νεοελληνικῆς. Τὸ ἔργον συνετάχθη τῷ 1851, ἀλλ' ὁ υἱὸς ἐκδότης προσέβη εἰς ἀνακάθαρσιν τῆς συλλογῆς, ὁδεύσας τὰς ξενικὰς λέξεις καὶ συμπληρώσας διὰ προσθηκῶν τινων. Οὕτω ἀπληρτίσθη ὡς οἶον τελειότερον τὸ ὕλικὸν τῆς Ἡπειρωτικῆς διαλέκτου, περιλαμβάνον 3,000 λέξεις.

*

Λίαν ἐνδιαφέρουσιν μελέτην ἐξέδωκεν ὁ κ. Β. Τσαγγάρης, συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως κ. Χρ. Τραπεζούντιου, τὴν «Δίκην τοῦ Ἰησοῦ». Τὸ θέμα ἔχουσι πραγματευθῆ ἄλλαχοῦ ποιηλοτρόπως καὶ θεολόγοι καὶ νομικοὶ καὶ ἱστορικοὶ καὶ φιλόσοφοι, ἀλλ' ἡ ἐργασία τοῦ κ. Τραπεζούντιου εἶνε θετικὴ, ἐπιστημονικὴ. Κυρίως ἐβασίσθη εἰς μίαν ὀλιγοσέλιδον σπουδαιοτάτην ἀλλὰ δυσέρετον μονογραφίαν τοῦ Γάλλου εἰσαγγελέως Dupin. Μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἱστορικὴν ἀφῆγησιν περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἰησοῦ πολιτικῆς, θρησκευτικῆς, νομοθετικῆς καὶ ἡθικῆς καταστάσεως, ἐνδιατρίβει εἰς τὰ τῆς νομοθεσίας τῶν Ἑβραίων καὶ παρεμβάλλει τὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ σύλληψις, ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ ἀποτελοῦν ἰδιαιτέρον κεφάλαιον. Τὸ ἔργον πολυτελὲς ἐξεδόθη, κοσμούμενον ὑπὸ πολλῶν λίαν ἐπιτυχῶν εἰκόνων, σχετικῶν πρὸς τὸ θέμα.

*

Φ. δὲ Σιμόνε Μποῦβερ. Σταλαγματιᾶς καὶ φύλλα. Ὁ ἐνθουσιώδης Ἰταλὸς φιλέλλην καὶ λάτρης τῆς δημοτικῆς γλώσσης κ. Μποῦβερ ἐξέδωκεν ἐν τευχιδίῳ ποιήματά του ἐλληνιστί, τὰ ὁποῖα διακρίνει εὐλικρινὲς αἶσθημα καὶ ἁρμονία. Γλωσσικῶς, δὲν δύναται τις νὰ διακρίνῃ ἂν ἐγράφησαν ἀπὸ ξένον. Τῶν ποιημάτων προτάσσεται πρόλογος τοῦ κ. Στ. Μαρτζώκη.

*

Ὁ «Μελλοντισμὸς» τοῦ φίλου μας κ. Marinetti, νέον ἡρίθησε ὁπαδὸν ἡ μάλλον ὄμμα. Ὁ Ἰταλὸς ποιητὴς κ. Paolo Buzzi ἐξέδωκε ποιητικὴν συλλογὴν ἐκ 250 σελίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «Aeroplane». Εἶνε γνωστὰ αἱ ἀεροπλανικαὶ καὶ αὐτοκινητικαὶ θεωρίαι τῆς νέας τολμηρᾶς σχολῆς τοῦ περιέργου ὅσον καὶ ρηξικελεύθου Μαρινέττη. Ἐὰν θελήσωμεν νὰ καλαμπουρήσωμεν, ἡ συλλογὴ τοῦ κ. Μποῦζι, ὁ ὁποῖος τὴν ὀνομαζεῖ «canti alati», ἔχει τόσον ἄλγει, ὥστε νὰ διψᾷ κανεὶς ἀπὸ ὀλίγον λυρισμόν, τὸν ὁποῖον τόσον σκληρῶς προέγραψε ὁ Μελλοντισμός.

*

Ὁ δικηγόρος κ. Ἀγνσίλαος Καψαμπέλης ἐξέδωκεν ὀκτὼ ποιημάτια ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ δικέφαλος Ἀετός». Σκοπὸς τοῦ βιβλιαρίου εἶνε ἐθνικός· ἐγγράφη πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγῶνος καὶ ἀνυψώσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῆς νεολαίας.

★

Ἐξεδόθη καὶ ὁ τελευταῖος τόμος τῆς Ἱστορίας τοῦ Κόσμου, τοῦ Χάρμσγουορθ, μίᾳ μεγάλῃ καὶ παγκοσμίου ἱστορικῆς σειρᾷς θαυμασίως εἰκονογραφημένης, ἣ ὅποια ἀποτελεῖ μαζί με τὴν πρὸ ὀλίγου παρατωθεῖσαν Παγκόσμιον Ἱστορίαν εἰς 25 μεγάλους τόμους ἑκτὸ τῶν «Καιρῶν» καὶ τὴν Ἱστορίαν τῶν Νεωτέρων Ἑθνῶν εἰς 11 τόμους (ἀτελείωτον ἀκόμη) ὑπὸ τοῦ λόρδου Ἀκτον «Cambridge Modern history», τὸ θαῦμα τῶν νεωτέρων ἱστορικῶν ἐκδόσεων. Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς ἱστορίας τοῦ Χάρμσγουορθ ὁ καθηγητὴς Ρέκχινς ἀφιερώνει 30 σελίδας διὰ τὸ ζήτημα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ τοῦ Θεοῦ, παραθέτει δὲ πλείστα χωρία τῶν μεγάλων προφητῶν καὶ ἐμπνευσμένων ποιητῶν ὅλων τῶν χρόνων ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου μέχρι τοῦ Ἰψεν, ἀπὸ τοῦ Κερμφουκίου καὶ Βράγμα μέχρι τοῦ Οὐγκώ καὶ Παστέρ, ἀπὸ τοῦ Πλατωνος μέχρι Σαίξπηρ καὶ ἕως τοῦ Σολωμῶντος μέχρι τοῦ Γκαίτε καὶ Τολστόη.

★

Ὁ χορὸς τῆς Μιχαλοῦς, κωμικὴ σκηνή, ὑπὸ Τιμολ. Ἀμπελᾶ. Καυστικὴ σάτυρα κατὰ τῶν μαλαρῶν, μετὰ πολλῆς εὐφρείας γεγραμμένη.

★

Μαρία Πενταγιώτισσα. Δρᾶμα Παύλου Νιρβάνα. Ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τεῦχος ὑπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ «Νέας Ζωῆς», τὸ γνωστὸν δρᾶμα τοῦ συμπαθοῦς λογογράφου κ. Νιρβάνα.

★

Σπύδασιότατην συμβολὴν εἰς τὴν λαογραφίαν παρέχει ὁ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης κ. Γεώργιος Ι. Χατζιδάκης διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς μουσικῆς Κρητικῶν χορῶν. Πρῶτον μουσικὸν τεμάχιον ἐξεδόθη ὁ «Πηδηχτός» Μαλεβυζιώτικος καὶ Καστρινός, ὃν θὰ ἀκολούθησιν καὶ αἱ λοιπαὶ σειραὶ τοῦ Πηδηχτοῦ, ἦτοι Κονδυλιᾶς τῆς Μεσσάρας, τῆς Πεδιάδος καὶ τοῦ Μεραμβέλλου. Ὁ ρυθμὸς τῶν Κρητικῶν χορῶν εἶνε χαρκτηριστικός, διακρινόμενος διὰ τὴν γοργότητα. Τὰ μέλη μετεγράψαν πιστῶς ἐκ τῶν ἐκτελέσεων παλαιῶν ἐγγωρίων ὁργανοπαικτῶν, ἀπληλλάγησαν δὲ ἀπὸ κάθε νεωτέραν προσθήκην ἢ τροποποίησιν.

★

Ὁ φίλος δημοσιογράφος κ. Κωστῆς Οἰκονόμου, ὁ πλήρης ζωῆς καὶ θάρρους, ἐξέδωκεν ἐν τεύχει ἐπὶ καίρῳ μελέτην περὶ τῆς ἐνεστάσης πολιτικῆς καταστάσεως. Κρίνων τὰ τελευταῖα γεγονότα, κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπου μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

ΑΓΓΕΛΑΔΟΝΤΑΙ:

Ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ Μικρασιατικὸν Ἡμερολόγιον τῆς δεσποινίδος Ἐλένης Σβορώνου.

Ὁ ἐφετινὸς τόμος θὰ ἔχῃ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον, ἰδίως διὰ τὴν ἀφιέρωσιν ἰδιοῦ τμήματος περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι καλλιτεχνίδων, μετ' εἰκόνων τῶν ἔργων των.

★

Τὴν 16 Νοεμβρίου ἐκδίδεται ἐκ τῶν Παρισίων ἐκδοτικῶν καταστημάτων Grasset μυθιστόρημα τοῦ κ. Γ. Ἀργύρογλου ὑπὸ τὸν τίτλον «Requiem».

★

Σαμιακὸν Ἡμερολόγιον φιλολογικὸν καὶ χρόνον· γραφικόν. Τόμος Γ'. Διευθυντῆς Ἰωὴ Βακίρτζης, ἐν Σάμῳ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

L' Aubé. Νέον περιοδικὸν ὄργανον τῆς Ἐσφαίρας τῆς λογίων τῆς Βορείου Ἀφρικῆς. Ἐν Ἀλγερίῳ.

★

Σεράπιον Ἀλεξανδρείας. Τὸ φύλλον Ὀκτωβρίου, κατὰ τὸ πλεῖστον, καταλαμβάνει μίαν μονόπρακτον τραγωδίαν τοῦ κ. Πέτρου Ψηλζαίτου (Ν. Καζαντζάκη) ὑπὸ τὸν τίτλον «Κωμωδία».

★

Κόσμος Σμύρνης. Ἐκ τῶν περιεχομένων τοῦ τεύχους τῆς 1 Ὀκτωβρίου. Ἡ Τραπεζοῦς. — Ὁ καπετάνιος Blum, ὑπὸ Α. Beltramelli. (Ἐντυπώσεις Κρητικαί).

★

Ἐθνικὴ Μοῦσα. Τεύχ. Γ' καὶ Δ'. Μελέται περὶ Ἑλλήν. χορῶν καὶ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἀσματα δημοτικὰ μετὰ μουσικῆς.

★

Νέον Πνεῦμα. Τεύχος 43. Αὐτοπεποιθήσις, ὑπὸ Ἐμμερσον. Τὸ παραλήρημα, διήγημα Δ. Καλογεροπούλου. — Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς πόλεως, ὑπὸ Α. Γαῖτανοπούλου. — Ἀθηναϊκὴ ζωὴ, ὑπὸ Δίκ. — Ἡ πλεξίδα, ὑπὸ Ζ. Παπαντωνίου κλπ.

★

Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις. Τεύχος Σεπτεμβρίου. Ταξιδιωτικαὶ ἐντυπώσεις Εὐγενίας Ζωγράφου. — Λόρδος Βύρων, ὑπὸ Μ. Δασκαλάκη. — Διαπρεπεῖς Ἑλληνίδες κατὰ τὸν 10' αἰῶνα, ὑπὸ Σπ. Δε-Βιάζη. — Θεατρικαὶ κρίσεις κλπ.

★

Δάφνη. Ἐβδομαδιαῖον εἰκονογραφημένον περιοδικόν. Διευθυντῆς Σπύρος Κ. Τρικούπης. Τεύχος 8. Μικραὶ Μεγαλοφυαί. — Ντίνα, μυθιστόρημα. — Μεγάλα ὄνειρα. — Κρίνος καὶ Βάγγω. — Ὁρασιότατὴ ἡ γελοιογραφία τοῦ μαξιλαρώματος Κοντορεβιθούλη καὶ γυναικίῳν καπέλλων.

★

Δελτίον τοῦ «Κοινῷ Θεσσαλῶν». Ὅργανον τῶν Θεσσαλικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἐν γένει κινήσεως τῶν Θεσσαλῶν.

★

Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος. Ἐκ τῶν περιεχομένων τοῦ 10' τεύχους. Ὁ Ἀγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος. — Νομικὴ ἱκανότης τῶν μοναχῶν. — Ἡ Ρωσικὴ πολιτικὴ ἐν Ἀνατολῇ.

Σχεδιαστὴς καλλιτεχνικῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων, ζητεῖ ἐργασίαν. Ἀπευθυντέον εἰς τὰ ἐν τῷ Σοφοκλείῳ γραφεῖα Οἰκονόμου.

Ζητεῖται Γαλλίς διδασκάλισσα ὡς ἐσωτερικὴ ἢ Ἑλληνίς γνωρίζουσα καλῶς τὴν Γαλλικὴν.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ

Διευθυντῆς Β. ΤΖΑΡΑΒΕΛΑΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κράτους» Θάνου Τζαβέλλα Ὀδὸς Ἀριστείδου 1.